O enigmă care se rezolvă numai în mister

On Mai 21, 2015

Pune capăt vechiului tradiționalism, făcând apel la exprimare prin intermediul improvizației, interpretării și compoziției.

Mi se părea că ceva îmi scapă, ca înțeles al acelei reguli creatoare ce stătea sub semnul puterii magice a cuvântului al cărei imagine lipsea, a cărui esență, locuind ca un martor tăcut în inima mea, străbătea firul electrizant al poveștii pe care eram pe cale de a o inventa. Al fanteziei însetate după ceva nou și straniu. Un singur mister nu-mi dădea pace, tulburându-mi orizonturile imaginației, misterul tuturor misterelor, al legăturii dintre artă și viață, al detașării de obișnuitul cotidianului care refuză deliberat să-și propună un scop în viață: era misterul expresivității, particularitatea distinctivă a limbii poetice.

Cuvântul, fără a-l rosti, adulmecându-i doar briza ce-o emana la fiecare străfulgerare de inspirație, luând ca potențial de referință însăși experiența de creație, succedându-se îndârjit unei trăiri complexe, pe axa unui timp vertical, părea să măsoare veșnicia cu slaba putere omenească.

Uneori, interesul pentru argumentul al cărui contraargument afirmam că-l înțeleg, un întreg neutru, *„ I don't know something, but I do know something else instead "*, deci un restart al descrierii închipuitului, o reformulare sinceră a expresiei ce admitea ca potențial de inspirație interpretarea unui adevăr inexact, suprima folosirea cuvântului. Şi anula componenta esențială a artei sale, care era – în cazul meu – scânteia, metafora, *mira profunditas* . În sfârșit, dacă potențialul de prelucrare și de lustruire a cuvântului se lua egal cu zero, atunci știința mea nu mai putea să prezinte nicio miză, nicio speranță de avansare.

Leadership: Poți să realizezi o proiecție a imaginii relevante despre tine însuți prin interpretarea pe care o dai cultivării gândurilor despre gândire din care modelezi lumea înconjurătoare?

Marele critic francez, Hippolyte Taine, încerca să răspundă la întrebările care fac din arta căutării sensurilor o altă artă, a creației, sperând să confere scrisului finețe, generozitate sufletească, o anumită ademenire pentru cei dispuși la lectură. *„ Ce este un cuvânt? Cum poți, printr-o mâzgăleală neagră înșirată pe hârtie de tipar, să suplinești, în locul lui, vederea personală a culorilor și a formelor, interpretarea chipurilor, ghicirea sentimentelor? "*

Negreșit. Cuvântul care îmi definea prin excelență creația, asemănător comportării unei bile pe roata unei rulete, reprezenta o formidabilă artă cuprinsă în expresia *„ what it may be, may just as well not be "*. O floare a norocului dăruindu-se între incognoscibil, cunoaștere și expunere. O enigmă rezolvabilă numai în mister. Nemiloasa lui forță provenind din încărcătura de sensuri pe care o punea în evidență, ca un element de structură produs din transformări succesive ale materiei originale - el însuși un mugure plin de sevă, o lume renăscută din propria-i cenușă și mereu cu o schimbare în componența sa.

Cuvântul este un gând care se tot repetă, asupra căruia te concentrezi tot mai tare, în încercarea de a-l face parte dintr-o lume în care creatorul și creatul se confundă.

Interpretarea pe care o dădeam cultivării gândurilor despre gândire din care încercam să modelez lumea înconjurătoare putea fi clasificată după diferite criterii care, teoretic și practic, permiteau o mai bună cunoaștere a felului meu specific de a fi în ideea unei reflecții îndelungate despre sensul vieții utilizat ca o scară a ascensiunii greoaie în lumea literaturii.

Leadership: Reușești să cuprinzi noi forme de aplicare și îndrumare a creației spre teritoriul unei arte revoluționare, astfel încât să stăpânești ceea ce cucerești?

Tradiționalismul poate fi învins prin rânduielile și metamorfozele creației în legătură cu o temă care stârnește interesul artiștilor, mai ales din domeniul literar. Practic, tradiționalismul este o formă de gândire limitată, mergând pe o singură linie de abordare a unui subiect, fără a conține alte reprezentări sau părți ale altei reprezentări, fără a recurge la forță expresivă și încărcătura simbolică.

Modul de evoluție al formelor pe care le particularizează creația, în lumina unor noi expuneri ale ideilor (definiții, teorii, abordări), devin profitabile pentru o mai bună aprofundare a cunoașterii atunci când încerci o depășire a ceea ce alții numesc normalitate. Ele își demonstrează eficiența în diverse experimente ale devenirii - ca știință a minții, sau ca știință a impactului libertății de exprimare din jurul unei lumi ale cărei prefaceri sunt rânduite de creație - având ca și caracteristică principală folosirea unor înțelesuri care nu au mai fost accesibile nimănui, dar care pot să constituie un etalon al performanței la care să te raportezi.

Orice dezvoltator al artei noi, cineva care pune capăt vechiului tradiționalism, are ca pretenție descoperirea înțelesurilor ascunse și a valorilor sale. Căci arta succede creației. Întotdeauna un asemenea lider, un artist al cărui mediu de exprimare autentică se realizează prin intermediul improvizației, interpretării și compoziției, demonstrându-și viziunea din postura de navigator în necunoscut, luptă pentru schimbarea regulilor ce stau sub semnul puterii magice a creației (o desfășurare grandioasă de la un început ambiguu la o finalitate care asigură o înlănțuire a ideilor) prin facerea unei armuri epice.

Să stăpânești ceea ce cucerești înseamnă să-ți educi mintea să dobândească o sferă mai largă de manifestare, cuprindere și valabilitate, într-o creație de mare rafinament în care toate obiectele și persoanele din jur pot constitui un joc plastic în marele tablou al vieții.

Un lider stăpânește ceea ce cucerește. Ca răsplată pentru efortul tău, în măsura în care reușești să cuprinzi noi forme de aplicare și îndrumare a creației spre teritoriul unei arte revoluționare, mai pure, mai desprinse de influențele străine, supuse exigențelor legate de eficiență, productivitate, profitabilitate și competitivitate - în măsura în care reușești să cuprinzi cu imaginația „infinitul pierdut în abis", fenomenul caracterizat prin acel „ *what it may be, may just as well not be* " - abia atunci performanța ta în a dezvolta o multitudine de aspecte, în a gestiona o varietate de experiențe și tipuri de conținut va crește simțitor.

Concludent ne apare în această privință citatul plin de adevăr aparținând filosofului român, C. Rădulescu Motru: „ *Stăpânirea de fapt asupra naturii (a ceea ce este neîngrădit în creație) nu poate veni decât în urma stăpânirii ideale pe care o dă mintea prin concepțiunile sale științifice. Acestea din urmă conțin în virtualitate a ceea ce faptele vor realiza mai apoi în practică. Pe măsură ce concepțiunile științifice dobândesc o sferă mai largă și devin proprietate intelectuală a unui mai mare număr de suflete, în aceeași proporție cresc și tentațiile pentru preocupările practice grandioase și se stabilește între oameni o colaborațiune mai strânsă.* "

Limbajul care te ajută să înțelegi cum să câștigi o nouă perspectivă de a privi dincolo de barierele impuse de tradiționalism are ca premisă favorabilă tocmai semnificația cuvântului pe care îl compui din experiența vieții și a cărui valoare se exprimă ca un cod menit să dea un înțeles specific segmentului de realitate care alcătuiește un univers paralel, o altfel de lume.

Leadershipul este cuvântul pe care îl poți citi într-o imagine folosită pentru clarificarea unui sentiment, a unui vis, a unei amintiri, a unei senzații, încât să scoți la iveală partea

din tine care vrea progres, creștere, recunoașterea meritelor, atingerea succesului în plan artistic, intelectual și cultural.

Acest cuvânt este "transcendență", iar leadershipul mizează pe conotația specială pe care el o aduce unui eveniment sau fenomen care devine emblematic pentru înnoirea gândirii.

O enigmă care se rezolvă numai în mister evidențiază acel lucru greu de înțeles, pus pe seama creației care se revărsă prin strâmtoarea străjuită de cele două turnuri „imaginația" și „viziunea", constituind punctul de sprijin și centrul forțelor capacității de dezvoltare și valorificare a formidabilei arte cuprinse în expresia „ *what it may be, may just as well not be* ".

Source: https://neculaifantanaru.com/o-enigma-care-se-rezolva-numai-in-mister.html